

Posudek rigorózní práce Ivy Kundrátové „Aktivní imaginace. (Možnosti a rizika.)“, FF UK, Praha 2007

Předložená rigorózní práce vychází z inspirace prací diplomovou, která se rovněž zabývala aktivní imaginací. Autorka zde rozvíjí své původní myšlenky nejen na základě inspirace literární, využívá tentokrát tvořivě i svých praktických zkušeností z terénu.

Teoretická část zpracovává pojmové zázemí problému a pokouší se o vnesení řádu do tohoto ne právě snadno uchopitelného tématu. Těžištěm teoretické části je souhrnná charakteristika aktivní imaginace (její cíle v obecné rovině, podmínky, průběh, proces aktivní imaginace sám o sobě a integrující práce s jejími obsahy). Autorka osvěžujícím a inspirativním způsobem pracuje s řadou původních schémat, jež dobře dokreslují její úsilí o systematický přístup k tématu.

Tato část textu poskytuje přehledný materiál – téměř charakteru příručky – přínosný zejména pro ty, kdož chtějí pracovat na poli aktivní imaginace. Za zvláště cennou (a je zde vidět i autorčina praktická zkušenost) mám kapitolu, která pojednává o specifické práci a možnostech využití aktivní imaginace při kontaktu s dětským klientem.

Empirická část práce se orientuje především na problematiku užití a aplikace aktivní imaginace v tuzemském psychoterapeutickém kontextu. Autorka směřuje k vymezení určitých pravidel a hranic aktivní imaginace v procesu psychoterapie. Formuluje otázky po využití aktivní imaginace v různorodé terapeutické praxi. Text velmi obohacuje snaha po zmapování možných indikací a kontraindikací dané metody. Jako podklad pro výzkum slouží zejména výpovědi „expertů“ – tedy odborníků, kteří s aktivní imaginací již delší dobu pracují. Limitovaný (ne autorčinou vinou) rozsah vzorku vyvažuje pečlivost a preciznost, s níž se zachází se získanými daty.

Inspirující partií textu je také přehled méně obvyklých způsobů práce s klienty, k nimž sama autorka přispívá originální metodou práce s dětmi. Postup aktivní imaginace je zde aplikován v podobě postupně rozvíjeného a upravovaného příběhu. Z připojených kasuistik je patrná také autorčina citlivá práce s diagnostickou i terapeutickou rovinou takto imaginovaného příběhu.

Práce je řádně doložena jak údaji z výzkumných rozhovorů, tak i kasuistikami, které dokreslují originální autorčinu metodu práce s dětmi. Nechybí shrnutí v anglickém jazyce a přehled literatury, z níž autorka čerpala. Bylo by ovšem na místě vysvětlit poněkud atypické rozdělení na literaturu a literaturu doporučenou. S ohledem na autorčinu práci s dětmi bych také uvítala nastínění dalšího možného užití imaginace v této oblasti.

Závěrem plně doporučuji, aby se předložená práce stala předmětem rigorózního řízení na katedře psychologie FF UK.

V Praze 7. 3. 2007

PhDr. Iva Štětovská